

3r
803

KONINKLIJK INSTITUUT
voor
TAAL-LAND- & VOLKENKUNDE
van
NEDERLANDSCH-INDIË

A 20.

Wijkt slechts weinig af van
het ontwerp Franssen van de

Palte van 1864. Zie Bordenwip,
Dakken en ontbr. Stadh. Curacao
p 81 noot 3??

BIBLIOTHEEK KITLV

0030 6868

061 235 792

32
803

ONTWERP-
REGLEMENT OP HET BELEID DER REGERING
IN DE KOLONIE CURAÇAO.

EERSTE HOOFDSTUK.

VAN DE KOLONIE EN HARE INWONERS.

1. Het grondgebied der kolonie Curaçao omvat de eilanden Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (voor zoo veel het aan Nederland behoort), St. Eustatius en Saba, met hunne onderhoorigheden.

2. Allen, die zich in de kolonie bevinden, zijn eerbied en gehoorzaamheid verschuldigd aan de regering en onderworpen aan de algemeene verordeningen.

3. De algemeene verordeningen, in de kolonie geldig, zijn:

de verdragen met vreemde mogendheden door den staat aangegaan, voor zooverre zij in de kolonie van toepassing zijn;

de wetten, die, volgens de bepalingen der grondwet van het koninkrijk, voor de kolonie gemaakt of voor haar verbindende zijn;

de besluiten des Konings, genomen in den vorm bij de grondwet van het koninkrijk voorgeschreven voor maatregelen van inwendig bestuur;

de koloniale verordeningen, vastgesteld door den Gouverneur met goedkeuring van den kolonialen Raad;

de besluiten, houdende algemeene maatregelen, door den Gouverneur, na verhoor van den Raad van bestuur, binnen de grenzen zijner bevoegdheid uitgevaardigd.

4. Slavernij wordt in de kolonie niet geduld.

Allen, die zich op haar grondgebied bevinden, hebben gelijke aanspraak op bescherming van persoon en goederen.

5. Uitlevering van personen, die zich op het grondgebied der kolonie bevinden, kan geene plaats hebben, ten ware krachtens verdragen, overeenkomstig artikel drie der grondwet van het koninkrijk gesloten.

6. Onverminderd de bevoegdheid aan den Gouverneur toegekend in artikel vijf en dertig dezer wet, worden de regelen nopens de toelating en de uitzetting van personen, die in de verschillende eilanden der kolonie noch gevestigd, noch daarheen van Rijkswegen gezonden zijn, bij koloniale verordening of bij plaatselijke keur vastgesteld.

7. Tot openbare bedieningen, door den Koning op te dragen, zijn behalve Nederlanders, die het zijn in den zin der wet, bedoeld in artikel zeven der grondwet van het koninkrijk, alleen benoembaar zij, die in eene der West-indische koloniën van den staat uit ouders, aldaar gevestigd, geboren zijn.

De benoembaarheid tot andere openbare bedieningen wordt bij koloniale verordening geregeld.

Verskil in kleur kan geen verschil maken in het regt van benoembaarheid.

8. Niemand heeft voorafgaand verlof noodig om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren.

De verantwoordelijkheid van schrijvers, uitgevers en drukkers en de waarborgen, in het belang der openbare orde en zedelijkheid tegen het misbruik van de vrijheid van drukpers te nemen, worden geregeld bij koloniale verordening.

Bepalingen, waardoor de toelating in de kolonie van in Nederland gedrukte stukken belemmerd wordt, behoeven bekrachtiging bij de wet.

9. Ieder heeft het regt verzoekschriften in te dienen bij de bevoegde magt.

Verzoekschriften moeten persoonlijk en mogen niet uit naam van meer worden ondertekend, tenzij dit geschiede door of van wege lichamen, wettig zamengesteld of erkend, en, in dit laatste geval, niet anders dan over onderwerpen tot hunnen bepaalden werkring behoorende.

Echter mogen personen, die niet schrijven kunnen, verzoekschriften indienen door tusschenkomst van zoodanige ambtenaren als hiertoe bij koloniale verordening zijn bevoegd verklaard.

10. De uitoefening van het regt van vereeniging en vergadering kan, in het belang der openbare orde, zedelijkheid of gezondheid, aan regeling en beperking bij koloniale verordening of bij plaatselijke keur onderworpen worden.

TWEEDE HOOFDSTUK.

VAN DEN GOVERNEUR.

EERSTE AFDEELING.

Van zijne benoeming en ontslag en van zijne verantwoordelijkheid.

11. De Gouverneur wordt door den Koning benoemd en naar welgevallen ontslagen.

12. Hij moet den ouderdom van dertig jaren vervuld hebben.

13. Hij legt, in handen des Konings of van de autoriteit of den persoon door den Koning hiertoe aangewezen, den eed (verklaring of belofte) af:

Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk noch onmiddellijk, onder welken naam of wat voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner

benoeming tot Gouverneur aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning; dat ik de welvaart van de kolonie naar mijn vermogen bevorderen zal; dat ik het reglement op het beleid der regering in de kolonie Curaçao steeds zal onderhouden en doen onderhouden en dat ik mij in alles zal gedragen, zoo als een braaf en eerlijk Gouverneur betaamt.

Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!

(Dat verklaar en beloof ik.)

14. Indien de benoeming van den Gouverneur vervat is in een geheim en verzegeld stuk, behelst dit stuk tevens de aanwijzing van de autoriteit of den persoon, in wier of in wiens handen de benoemde den voorgeschreven ambtseed moet afleggen.

Zoodanig stuk wordt geopend in eene vergadering van den Raad van bestuur.

Het wordt, na door al de aanwezige leden te zijn gewaarmerkt, in het archief van den Raad nedergelegd.

15. De Gouverneur aanvaardt de regering door overlegging in eene plegtige zitting van den kolonialen Raad van een afschrift zijner acte van benoeming en van het proces-verbaal zijner eeds-aflegging en brengt zijne aanvaarding der regering bij proclamatie ter kennis der ingezetenen.

16. Hij is verplicht zijne waardigheid te blijven bekleeden, tot dat hij de regering aan zijnen opvolger hebbe overgegeven, tenzij hem van 's Koningswege gelast of vergund worde zijne waardigheid vroeger neder te leggen.

17. Hij mag, zonder verlof des Konings, de kolonie gedurende zijne regering niet verlaten.

18. Hij mag geen handel drijven noch deel hebben in dien van anderen, noch in schepen op of in de kolonie ten handel varende, noch in ondernemingen van landbouw of nijverheid, daar binnen gevestigd.

Hij mag noch regtstreeks noch zijdelings deel nemen in eenige overeenkomst, waarin de staat of de kolonie partij is, noch zich voor de uitvoering van zoodanige overeenkomst geheel of gedeeltelijk borg stellen.

19. Bloedverwantschap of zwagerschap, tot den vierden graad ingesloten, mag niet bestaan tusschen den Gouverneur en den gouvernements-secretaris, den Gouverneur en den prokureur-generaal of den Gouverneur en een der hoofdambtenaren met het beleid eener bijzondere afdeeling van algemeen bestuur door den Koning belast.

Hij, die na zijne benoeming in den verboden graad van zwagerschap geraakt, behoudt zijne bediening niet dan met vergunning des Konings.

De zwagerschap houdt op door den dood der vrouw, die haar veroorzaakte.

20. Wanneer er vermoeden bestaat, dat de Gouverneur krankzinnig is, belegt de prokureur-generaal, of degene die hem als onder-voorzitter van den Raad van bestuur vervangt, eene vergadering van dien Raad, opdat de gegrondheid van het vermoeden onderzocht worde.

De Raad van bestuur, oordeelende dat daartoe termen bestaan, beveelt het instellen van een geneeskundig onderzoek aan eene commissie, te zamengesteld uit de twee hoogst in rang aanwezige officieren van gezondheid der zee- of landmagt en twee burgerlijke geneesheeren.

Deze commissie is bevoegd den gewonen geneesheer des Gouverneurs in haar midden te roepen en dient den Raad van bestuur van berigt.

Als de Raad van bestuur oordeelt, dat het berigt der commissie het bestaande vermoeden bevestigt, belegt de procureur-generaal of degene, die hem als onder-voorzitter vervangt, eene zitting van den kolonialen Raad.

De zitting wordt gehouden met gesloten deuren.

De vergadering verklaart, na de personen, die inlichtingen geven kunnen, onder eede gehoord te hebben, en bij volstreckte meerderheid van stemmen der aanwezige leden, of er termen bestaan om den Gouverneur in de uitoefening zijner waardigheid te schorsen.

De verklaring, dat zoodanige termen bestaan, onthefte, zoolang zij niet, na gelijk onderzoek, op gelijke wijze is ingetrokken, en in afwachting van de beslissing des Konings, den Gouverneur van de uitoefening zijner waardigheid.

Er worden van elk gedeelte van het onderzoek nauwkeurige processen-verbaal in dubbel opgemaakt en door al de leden en den secretaris onderteekend.

Een der dubbelen wordt gezonden aan den Koning.

21. De Gouverneur oefent zijne waardigheid uit met stipte inachtneming van 's Konings bevelen en is aan den Koning wegens zijn doen en laten verantwoordelijk.

Artikel 159 der grondwet van het koninkrijk is op hem van toepassing.

22. De Gouverneur is, naar de bepalingen vervat in de wet van 22 April 1855, houdende regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der ministerieële departementen (*Staatsblad* n° 33), tot straf vervolgbaar:

a. wanneer hij uitvoering geeft of doet geven aan koninklijke besluiten of beschikkingen, waarvan hem de uitvoering niet is opgedragen door den Minister van koloniën.

b. wanneer hij uitvoering geeft of doet geven aan koninklijke besluiten of beschikkingen, niet voorzien van de ver-

eischte mede-onderteekening van een der hoofden van de ministerieële departementen.

c. wanneer hij beschikkingen neemt of bevelen geeft of bestaande beschikkingen en bevelen handhaaft, waardoor de bepalingen dezer wet of andere in de kolonie geldende algemeene verordeningen worden geschonden.

d. wanneer hij nalaat uitvoering te geven of te doen geven aan de voorschriften van deze wet of andere in de kolonie geldende algemeene verordeningen of aan koninklijke besluiten en beschikkingen, geene algemeene verordeningen zijnde, doch waarvan hem de uitvoering door den Minister van koloniën is opgedragen.

De handelingen, onder de letters *a*, *b* en *c*, en de nalatigheid, onder letter *d* bedoeld, zijn alleen dan strafbaar, wanneer zij gepleegd zijn met opzet.

e. indien hij zonder opzet de uitvoering onder letter *d* omschreven grovelijk verzuimt.

De handelingen, opgenoemd onder letters *a*, *b* en *c*, worden gestraft met de straffen, in opgemelde wet van 22 April 1855, bedreigd tegen de handelingen, aldaar opgenoemd in artikel 3 onder letters *b*, *c* en *d*.

De nalatigheid en het verzuim, opgenoemd onder letters *d* en *e*, worden gestraft met de straffen, in opgemelde wet van 22 April 1855, bedreigd tegen de nalatigheid en het verzuim, aldaar opgenoemd in artikel 3 onder letters *e* en *f*.

23. De Gouverneur kan gedurende zijne regering niet voor den strafregter in de kolonie betrokken noch aldaar in burgerlijke gijzeling gebragt noch zonder zijne toestemming als getuige in een regtsgeding geroepen worden.

Hij kan, zelfs na de nederlegging zijner waardigheid, wegens feiten, gedurende zijne regering gepleegd, in de kolonie niet tot straf vervolgd worden.

24. Hij staat in Nederland, behalve wegens ambtsmisdrijven, te regt voor den regter, die volgens de in het rijk geldende wetten bevoegd zou zijn geweest, naar gelang der tegen het feit bedreigde straffen, daarvan kennis te nemen, ware het gepleegd in de gemeente, in welke de zetel der nederlandsche regering gevestigd is.

De straf, tegen het feit bedreigd, is die, welke daartegen bedreigd wordt bij het strafregt der plaats, waar het feit is begaan.

25. Indien tegen den Gouverneur, hetzij in het geval, voorzien in artikel 159 der grondwet van het koninkrijk, hetzij ter zake van andere strafbare feiten, eene vervolging in Nederland wordt ingesteld, legt hij, op bevel des Konings zijne waardigheid neder in handen van dengene, die door den Koning of volgens deze wet is aangewezen om hem te vervangen.

26. De Gouverneur wordt, zoo noodig, vervangen door den persoon, daartoe van 's Konings wege aangewezen, en, bij gebreke van dergelijke aanwijzing, door hem, die bij ontstentenis van den Gouverneur met het voorzitterschap van den Raad van bestuur tijdelijk bekleed is.

27. Al wat in deze wet bepaald is omtrent den Gouverneur is toepasselijk op den waarnemenden Gouverneur, met uitzondering der voorschriften in de artikelen 12, 13 en 19 dezer wet vervat.

28. De waarnemende Gouverneur aanvaardt onmiddellijk de regering doch legt, zoo spoedig mogelijk, in eene daartoe te houden vergadering van den kolonialen Raad, in handen van den voorzitter der vergadering den eed (of de belofte) af:

„Ik zweer (beloof), dat ik om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken aannemen zal middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning; dat ik de welvaart van de Kolonie naar mijn vermogen bevorderen zal; dat ik het reglement op het beleid der regering in de Kolonie Curaçao steeds zal onderhouden en doen onderhouden en dat ik mij in alles zal gedragen, zoo als een braaf en eerlijk Gouverneur betaamt.

Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!"

(Dat beloof ik.)

TWEEDE AFDEELING.

Van de Magt des Gouverneurs.

29. De Gouverneur voert, met inachtneming van de voorschriften dezer wet, in naam en als vertegenwoordiger des Konings de regering over de kolonie en is aldaar met de uitvoerende magt bekleed.

De Koning benoemt, schorst en ontslaat de hoofdamtbanen, die, onder het oppertoezicht van den Gouverneur, met het beleid van bijzondere afdeelingen van algemeen bestuur belast zijn.

Hunne instructiën en jaarwedden worden door den Koning vastgesteld.

30. De Gouverneur heeft het oppergezag over de in de kolonie aanwezige krijgsmagt.

Hij oefent dit over 'sRijks zee- en landmagt niet uit dan behoudens hare administratieve betrekkingen tot de departementen van marine en oorlog en overeenkomstig de bijzondere beschikkingen des Konings.

Hij beschikt over hare strijdkrachten in oorlog en vrede, zoodanig als hem in het belang der kolonie oorbaar dunkt, en heeft het regt hare bevelhebbers en officieren te schorsen.

Hij geeft terstond van de schorsing kennis aan den Koning. Zij is, zoolang zij niet door den Koning bekrachtigd is, slechts voorloopig.

31. De Gouverneur benoemt, schorst en ontslaat de bevelhebbers, officieren en onderofficieren der koloniale gewapende magt, hoedanig deze zamengesteld zij.

32. Hij neemt, ingeval van oorlog of opstand, alle maatregelen, die hij in het belang van het Rijk of van de kolonie door den nood geboden acht.

Hij heeft, in dergelijke omstandigheden, de magt om de kolonie, geheel of ten deele, in staat van oorlog of beleg te verklaren, de bepalingen dezer wet en van alle andere in de kolonie geldende algemeene verordeningen te schorsen en autoriteiten, zelfs die zijn aangesteld door den Koning, tijdelijk op te heffen.

Hij kan, in zoodanig geval, de burgerlijke of militaire gezaghebbers in de onderdeelen der kolonie magtigen tot het voorloopig nemen van maatregelen van boven omschreven aard.

33. Hij neemt alle vereischte maatregelen tot bescherming van de eer van den staat en van de kolonie tegen aanranding van buiten.

34. Hij kan, als daarvoor dringende redenen bestaan, voorloopige overeenkomsten, de kolonie betreffende, met vreemde magten, onder voorbehoud van 's Konings goedkeuring, aangaan.

Hij brengt de aangegane overeenkomst terstond ter kennis des Konings.

Zij vervalt in ieder geval, wanneer zij niet binnen den daarbij uitgedrukten termijn door den Koning bekrachtigd is.

35. Ieder, wiens verwijdering noodzakelijk is voor het behoud van de openbare rust, orde en veiligheid in de kolonie, kan door den Gouverneur worden uitgezet.

De Gouverneur brengt de redenen, die naar zijn oordeel

den maatregel gebieden, schriftelijk ter kennis van den Raad van bestuur.

De Raad van bestuur hoort den betrokken persoon in zijn belang en maakt proces-verbaal van het verhoor op.

Indien de meerderheid van den Raad van bestuur den maatregel goedkeurt, wordt de uitzetting door den Gouverneur bevolen bij besluit, met redenen omkleed.

Het besluit verleent aan den betrokken persoon een redelijken termijn om orde op zijne zaken te stellen.

De Gouverneur kan, bij een door hem ondertekend bevelschrift, gelasten, dat de betrokken persoon, hangende het onderzoek en tot aan zijne verwijdering, in hechtenis genomen worde.

Het besluit tot uitzetting en het bevel tot inhechteniseming, indien het is uitgevaardigd, worden aan den betrokken persoon geregelijk beteekend.

De Gouverneur brengt het besluit tot uitzetting met de verdere stukken onverwijld ter kennis des Konings.

Door den Koning wordt aan de Staten-generaal van het besluit tot uitzetting kennis gegeven, wanneer het geldt eenen Nederlander in den zin der wet, bedoeld in artikel zeven der grondwet van het koninkrijk.

36. Om gelijksoortige redenen en met inachtneming der zelfde formaliteiten kan door den Gouverneur aan een inwoner der kolonie het verblijf in bepaalde gedeelten der kolonie worden ontzegd of hem de verplichting worden opgelegd op eene bepaalde plaats binnen de kolonie zijn verblijf te houden.

37. De Gouverneur benoemt, schorst en ontslaat alle ambtenaren in de kolonie, wier benoeming, schorsing of ontslag niet door den Koning aan zich voorbehouden of bij algemeene verordening aan anderen opgedragen is.

Hij voorziet, als de belangen der dienst dit vereischen, in de tijdelijke waarneming van betrekkingen, door den Koning te vervullen.

38. Hij kan, met inachtneming der voorschriften te dien aanzien bij algemeene verordeningen gegeven, aan ambtenaren en officieren een binnenlandsch of buitenlandsch verlof verleenen.

39. Hij beheert de koloniale geldmiddelen en is deswege verantwoordelijk naar de bepalingen, bij de wet te stellen.

Hij regelt, voor zooverre dit niet door den Koning aan zich voorbehouden of bij algemeene verordeningen geschied is, de bezoldiging van alle openbare collegiën, ambtenaren en bedienden in de kolonie.

40. Hij brengt die bezoldigingen, voor zooveel zij niet uit 's Rijks of andere kassen dan de koloniale gekweten worden, op de koloniale huishoudelijke begrooting.

De pensioenen en wachtgeldten der ambtenaren en bedienden, wier bezoldigingen gebragt worden op de koloniale huishoudelijke begrooting, worden uit de koloniale kas gekweten en geregeld bij koloniale verordeningen.

41. De Gouverneur kan, na ingewonnen berigt van den regter, door wien het vonnis geweest is, aan den veroordeelde gratie verleenen van straffen, bij regterlijk vonnis in de kolonie opgelegd.

Hij kan, tenzij krachtens voorafgaande uitdrukkelijke magtiging des Konings, geene amnestie, absolutie of generaal pardon verleenen, dan in zeer dringende gevallen en onder voorbehoud van 's Konings bekrachtiging.

42. Geene dispensatie kan door den Gouverneur verleend worden dan in de gevallen en op de wijze, bij algemeene verordeningen omschreven.

43. De Gouverneur verleent, in naam des Konings en

digde verordening op den dertigsten dag na dien der dagtekening van het gouvernementsblad, waarin zij geplaatst is.

48. De Gouverneur stelt, na verkregen goedkeuring van den kolonialen Raad, koloniale verordeningen vast.

49. De koloniale verordeningen treden niet in regeling van hetgene geregeld is bij de wet of bij koninklijk besluit, genomen in den vorm bij de grondwet van het koninkrijk voorgeschreven voor maatregelen van inwendig bestuur.

50. Indien in haar onderwerp wordt voorzien bij de wet of bij koninklijk besluit, genomen in den vorm bij de grondwet van het koninkrijk voorgeschreven voor maatregelen van inwendig bestuur, vervalt op het oogenblik, dat zoodanige wet of zoodanig koninklijk besluit in de kolonie begint te werken, de koloniale verordening.

51. De Gouverneur zendt elke koloniale verordening, door hem vastgesteld, onverwijld aan den Koning.

De Koning kan, na verhoor van den Raad van state van het koninkrijk, bij besluit met redenen omkleed, eene koloniale verordening vernietigen wegens strijd met de wet, met koninklijk besluit, genomen in den vorm bij de grondwet van het koninkrijk voorgeschreven voor algemeene maatregelen van inwendig bestuur, of met het algemeen belang van het Rijk of van de kolonie.

52. De Gouverneur kondigt de koloniale verordening, door hem vastgesteld, in den regel niet af, voordat hij berigt heeft, dat bij den Koning geen voornemen tot vernietiging bestaat, of voordat, na de opzending aan den Koning, zes maanden verlopen zijn, zonder dat de Gouverneur berigt heeft, dat de vernietiging heeft plaats gehad, of bij den Koning in overweging is.

Hij kan echter, indien naar zijn oordeel en dat van de meerderheid van den Raad van bestuur spoed vereischt wordt,

eene koloniale verordening, door hem vastgesteld, vroeger afkondigen en invoeren.

53. Eene koloniale verordening, behoorlijk afgekondigd, verbindt, tot dat zij door eene latere algemeene verordening afgeschaffd of het koninklijk besluit, houdende hare vernietiging, in de kolonie afgekondigd en in werking getreden is.

54. De afkondiging der koloniale verordening geschiedt door hare plaatsing in het gouvernementsblad.

Het formulier van afkondiging luidt :

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende

(De beweegredenen der verordening.)

Heeft, na verkregeu goedkeuring van den kolonialen Raad,

(En in het geval, voorzien in het tweede lid van artikel twee en vijftig dezer wet, met bijvoeging der woorden :

En behoudens vernietiging door den Koning),

Vastgesteld onderstaande verordening.

(De verordening.)

Gegeven te den .

(Onderteekening van den Gouverneur en van den gouvernements-secretaris.)

55. Zoo in de verordening geen andere termijn bepaald is, werkt de afgekondigde verordening op den dertigsten dag na dien der dagteekening van het gouvernementsblad, waarin zij geplaatst is.

56. De Gouverneur is bevoegd tot het uitvaardigen van besluiten, houdende algemeene maatregelen en strekkende om uitvoering te geven aan wetten of koninklijke besluiten, genomen in den vorm bij de Grondwet van het koninkrijk voorgeschreven voor maatregelen van inwendig bestuur,

waarvan de uitvoering hem van 's Konings wege is opgedragen, of aan koloniale verordeningen.

De Raad van bestuur wordt over het uit te vaardigen besluit gehoord.

57. Zoodanige besluiten gelden als algemeene verordeningen en worden afgekondigd door hunne plaatsing in het gouvernementsblad.

Het formulier van afkondiging luidt:

*De Gouverneur van Curaçao,
Overwegende, dat ter uitvoering van*

(Vermelding van de *wet*, het koninklijk *besluit* of de koloniale *verordening*, tot wier uitvoering het besluit strekt.)
het noodig is, het navolgende vast te stellen:

Heeft, na verhoor van den raad van bestuur, besloten,

(Volgt het besluit.)

Gegeven te den

(Ondertekening van den Gouverneur en van den gouvernements-secretaris.)

58. Indien in het besluit geen andere termijn bepaald is, werkt het op den dertigsten dag na dien der uitgifte van het gouvernementsblad, waarin het geplaatst is.

59. De Gouverneur brengt het door hem genomen besluit onverwijld ter kennis des Konings.

Hij trekt het in, zoodra hem dit van 's Konings wege wordt bevolen.

DERDE HOOFDSTUK.

VAN DEN RAAD VAN BESTUUR.

EERSTE AFDEELING.

Van zijne zamenstelling.

60. De Raad van bestuur bestaat uit den Gouverneur, als voorzitter, den prokureur-generaal, als onder-voorzitter, en twee leden, die door den Koning worden benoemd, geschorst en ontslagen.

Hun rang regelt zich naar den ouderdom van benoeming.

61. De door den Koning benoemde leden leggen, alvorens hunne betrekking te aanvaarden, in handen van den Gouverneur den eed (verklaring of belofte) af:

Ik zweer (verklaar), dat ik, middellijk noch onmiddellijk, onder welken naam of wat voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner benoeming als lid van den Raad van bestuur, aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning; dat ik het reglement op het beleid der Regering in de kolonie Curaçao steeds zal helpen onderhouden en het welzijn der kolonie naar mijn vermogen zal voorstaan.

Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!

(Dat verklaar en beloof ik.)

62. De gouvernements-secretaris staat den Raad van bestuur als secretaris bij.

63. Het reglement van orde voor den Raad van bestuur wordt vastgesteld door den Gouverneur.

Het behoeft, even als de daarin te brengen wijzigingen, de goedkeuring des Konings.

TWEEDE AFDEELING.

Van zijne werkzaamheden.

64. De Raad van bestuur wordt door den Gouverneur gehoord nopens :

1°. alle besluiten tot uitvoering van algemeene verordeningen, die de Gouverneur wil nemen ;

2°. alle plaatselijke keuren, die door de gezaghebbers der verschillende eilanden aan de bekrachtiging van den Gouverneur worden onderworpen ;

3°. alle aangelegenheden, waaromtrent dit is voorgescreven bij deze wet of andere algemeene verordening of den Gouverneur van 's Koningswege wordt bevolen ;

4°. alle andere zaken, waaromtrent de Gouverneur, in het belang zijner verantwoordelijkheid, het gevoelen van den Raad wenschte te kennen.

65. De Raad mag niet weigeren, desgevraagd, zijn gevoelen schriftelijk aan den Gouverneur mede te deelen.

66. De Gouverneur kan, zoo daartoe genoegzame aanleiding bestaat, officieren der zee- en landmagt en ambtenaren, geene leden van den Raad zijnde, gelasten de vergadering bij te wonen tot het geven van inlichtingen.

67. De Raad van bestuur kan, volgens regels bij koloniale verordening te stellen, regtsmagt erlangen in geschillen van bestuur.

68. Hij verrigt voorts alle andere werkzaamheden, hem bij deze wet of andere algemeene verordeningen opgedragen.

VIERDE HOOFDSTUK.

VAN DEN KOLONIALEN RAAD.

EERSTE AFDEELING.

Van zijne zamenstelling.

69. De koloniale Raad is zamengesteld uit de leden van den Raad van bestuur als vaste leden en uit acht benoemde leden.

70. Om tot lid benoembaar te zijn wordt vereischt:

1°. ingezetenschap.

Als ingezetenen worden aangemerkt:

a. Nederlanders, die het zijn in den zin der wet bedoeld in artikel zeven der grondwet van het koninkrijk, wanneer zij gedurende de jongste zes maanden, aan de benoeming voorafgegaan, in de kolonie gevestigd geweest zijn.

b. Vreemdelingen, wanneer zij gedurende de jongste drie jaren, aan de benoeming voorafgegaan, in de kolonie gevestigd geweest zijn.

2°. de volle ouderdom van vijf-en-twintig jaren.

3°. het volle genot der burgerlijke regten.

4°. noch onbekwaam noch uitgesloten te zijn.

71. Onbekwaam om benoemd te worden zijn zij, wien dat regt ontzegd is bij regterlijk vonnis, of die geregtelijken afstand van hunne goederen aan hunne schuldeischers gedaan en deze niet ten volle voldaan hebben.

72. Uitgesloten zijn de vaste leden en de gouvernements-secretaris, de geestelijken of bedienaren van de godsdienst en de krijgslieden van den staat in werkelijke dienst.

73. Bloedverwantschap of zwagerschap tot en met den tweeden graad mag niet bestaan tusschen de benoemde leden van den kolonialen Raad.

Hij, die na zijne benoeming in den verboden graad van zwagerschap met een der andere leden geraakt, is niet verplicht af te treden voor den afloop van zijnen tijd van zitting.

De zwagerschap houdt op door den dood der vrouw, die haar veroorzaakte.

74. De benoemde leden hebben zitting gedurende vier jaren.

Jaarlijks treedt een vierde hunner af.

De uitvallenden zijn dadelijk weder herkiesbaar.

Na de eerste benoeming wordt de rooster van aftreding door het lot geregeld.

Hij, die ter vervulling eener tusschentijds opengevallen plaats benoemd is, treedt af op het tijdstip waarop degene, in wiens plaats hij benoemd is, moest aftreden.

75. De benoemde leden worden aangesteld door den Koning.

De koloniale Raad dient voor elke opengevallen plaats eene aanbeveling van twee personen aan den Koning in.

De eerste benoeming geschiedt zonder aanbeveling.

76. De benoemde leden van den kolonialen Raad leggen voor het aanvaarden hunner betrekking in handen van den Gouverneur, ieder op de wijze zijner godsdienstige gezindheid, den eed (verklaring of belofte) af:

Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk, noch onmiddellijk, onder welken naam of wat voorwendsel ook, om tot lid van den kolonialen Raad te worden benoemd, aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken zal aannemen middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning; dat ik het reglement

op het beleid der regering in de kolonie Curaçao steeds zal helpen onderhouden en het welzijn der kolonie naar mijn vermogen zal voorstaan.

Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!

(Dat verklaar en beloof ik.)

77. De leden genieten geene schadeloosstelling.

Vergoeding van reis- en verblijfkosten kan hun bij koloniale verordening worden toegekend.

78. De benoemde leden zijn bevoegd ten allen tijde hun ontslag te nemen.

Zij zenden dit schriftelijk in aan den Gouverneur.

Het lidmaatschap vervalt:

- 1°. door het opgeven der vestiging in de kolonie;
- 2°. door het verlies van het volle genot der burgerlijke regten;
- 3°. door opkomende onbekwaamheid;
- 4°. door het aannemen eener met het lidmaatschap onverenigbare betrekking.

TWEDE AFDEELING.

Van zijne vergadering.

79. De vergadering van den kolonialen Raad wordt jaarlijks op den tweeden dingsdag der maand *Mei* te Willemstad op het eiland Curaçao door of namens den Gouverneur geopend.

80. De Gouverneur is voorzitter, de procureur-generaal onder-voorzitter van den kolonialen Raad.

81. De gouvernements-secretaris staat de vergadering van den kolonialen Raad als griffier bij.

82. De koloniale Raad ontwerpt zich een reglement van orde, dat, even als de daarin te brengen wijzigingen, aan 's Konings goedkeuring wordt onderworpen.

83. Hij vergadert in het openbaar.

De deuren worden gesloten, als de voorzitter het noodig keurt of vier leden het vorderen.

De vergadering beslist of met gesloten deuren zal worden beraadslaagd.

Over de punten, in besloten vergadering behandeld, kan daarin ook een besluit genomen worden.

84. De leden van den kolonialen Raad stemmen naar eed en geweten, zoodanig als het belang der kolonie medebrengt.

85. De koloniale Raad mag niet beraadslagen noch besluiten, zoo niet meer dan de helft der leden tegenwoordig is.

Alle besluiten worden door volstreckte meerderheid der stemmende leden opgemaakt.

Bij staken van stemmen wordt het nemen van een besluit tot eene volgende vergadering uitgesteld.

In deze, en even zoo in eene voltallige vergadering, heeft, bij het staken van stemmen, de voorzitter eene beslissende stem.

86. Over alle zaken wordt mondeling en bij hoofdelijke oproeping gestemd, doch bij het doen van keuzen of voordragten van personen bij besloten en ongeteekende briefjes.

87. De leden van den kolonialen Raad zijn, ter zake van hetgeen zij als zoodanig gezegd en gedaan hebben, niet geregteijk vervolgbaar.

88. De Gouverneur heeft het regt de vergadering van den kolonialen Raad te schorsen, te sluiten en buitengewoon bijeen te roepen.

DERDE AFDEELING.

Van zijne magt.

89. De koloniale Raad beraadslaagt over de verordeningen, die hem door den Gouverneur worden aangeboden.

90. Indien de koloniale Raad de verordening goedkeurt, stelt de Gouverneur haar vast.

91. Indien de koloniale Raad de verordening niet goedkeurt, brengt de Gouverneur dit ter kennis des Konings.

92. De koloniale Raad heeft het regt van amendement.

93. Indien de koloniale Raad de verordening heeft gewijzigd en de Gouverneur zich met die wijziging vereenigt, stelt hij de verordening, zoodanig als zij door den kolonialen Raad is goedgekeurd, vast.

94. Indien de Gouverneur zich met de wijzigingen, door den kolonialen Raad in de verordening gebragt, niet vereenigt, geeft hij hiervan kennis aan den Koning.

95. De koloniale Raad beslist of hij eene verordening in overweging zal nemen, die hem door een zijner benoemde leden wordt voorgesteld.

96. Indien de koloniale Raad eene verordening, hem door een zijner benoemde leden voorgesteld, in overweging genomen en met of zonder wijzigingen goedgekeurd heeft en de Gouverneur zich met de goedgekeurde verordening vereenigt, stelt hij haar vast.

Indien de Gouverneur zich met zoodanige verordening niet vereenigt, brengt hij dit ter kennis des Konings.

97. De koloniale Raad is bevoegd de belangen der kolonie voor te staan bij den Koning, bij de Staten-generaal en bij den Gouverneur.

98. Hij onderzoekt de verzoekschriften door ingezetenen der kolonie, met inachtneming der voorschriften van artikel negen dezer wet, aan hem gerigt.

99. Hij kan den Gouverneur uitnoodigen om wegens zaken, de kolonie betreffende, mondeling of schriftelijk inlichtingen aan hem te geven.

100. De Gouverneur voldoet aan deze uitnoodiging, wan-

neer hij vermeent, dat het geschieden kan zonder schade voor de aan hem toevertrouwde belangen.

VIERDE AFDEELING.

Van de begrooting.

101. Ten laste van 's Rijks schatkist komen:

- a. de wedde en de verblijfkosten van den Gouverneur;
- b. het onderhoud der gebouwen en bezittingen in gebruik voor Rijks dienst;
- c. de kosten van de Rijks zee- en landmagt, tot bescherming der kolonie gevorderd.

Deze uitgaven worden jaarlijks op de Rijksbegrooting gebragt.

102. De uitgaven ten behoeve der openbare dienst in de kolonie, welke niet ten laste van 's Rijks schatkist komen, en de middelen ter harer dekking worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begrooting.

103. De koloniale huishoudelijke begrooting wordt jaarlijks door den Gouverneur, na verhoor van den Raad van bestuur, ontworpen en aan den kolonialen Raad bij de opening zijner vergadering aangeboden.

104. Zij wordt, zoodanig als zij door den kolonialen Raad goedgekeurd is, door den Gouverneur voorloopig vastgesteld en afgekondigd.

105. Zij wordt door hem terstond met de noodige toelichting toegezonden aan den Koning.

106. Zij wordt definitief vastgesteld door de wet:

1°. indien tot aanvulling der koloniale middelen gevorderd wordt eene bijdrage uit 's Rijks schatkist.

2°. indien de Koning de begrooting, zoodanig als zij door den kolonialen Raad aangenomen is, niet goedkeurt.

Indien geen dezer beide gevallen aanwezig is, geldt de voorloopige vaststelling als definitieve.

107. De uitgaven en heffingen, uit kracht der voorloopig vastgestelde begrooting gedaan voordat de wet, houdende definitieve vaststelling dier begrooting, in de kolonie afgekondigd en in werking getreden is, blijven van waarde.

108. De verantwoording van de koloniale uitgaven en ontvangsten over elk dienstjaar wordt (onder overlegging van de rekening, goedgekeurd door de magt bij de wet of den Koning daartoe aangewezen,) door den Koning gedaan aan de wetgevende magt, ingeval de koloniale huishoudelijke begrooting definitief is vastgesteld bij de wet, en in het andere geval door den Gouverneur aan den kolonialen Raad.

Naar gelijke onderscheiding wordt het slot der rekening vastgesteld, hetzij bij de wet, hetzij bij koloniale verordening.

VIJFDE HOOFDSTUK.

VAN DE INWENDIGE VERDEELING VAN HET GRONDGEBIED DER KOLONIE.

EERSTE AFDEELING.

Van de gezaghebbers.

109. De verschillende eilanden der kolonie, behalve het eiland Curaçao, worden bestuurd door gezaghebbers.

110. De gezaghebbers worden door den Koning benoemd, geschorst en ontslagen.

Hunne wedden en instructien worden door den Koning vastgesteld.

111. Ingeval voor zoodanigen maatregel dringende reden bestaat, kan de Gouverneur, na verhoor van den Raad van bestuur, eenen gezaghebber in afwachting van 's Konings beslissing voorloopig schorsen.

De Gouverneur geeft van de voorloopige schorsing onverwijld kennis aan den Koning.

112. De gezaghebber legt voor de aanvaarding zijner bediening, in handen van den Gouverneur, den eed (verklaring of belofte) af:

Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk noch onmiddellijk, onder welken naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner benoeming tot gezaghebber van het eiland . . . aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten van niemand hoegenaamd eenige belofte of geschenken zal aannemen, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning en gehoorzaamheid aan den Gouverneur; dat ik de welvaart van het eiland . . . naar mijn vermogen bevorderen zal; dat ik de algemeene verordeningen en plaatselijke keuren zal onderhouden en doen onderhouden en dat ik mij in alles zal gedragen, zoo als een braaf en eerlijk gezaghebber betaamt.

Zoo waarlijk helpe mij God almachtig!

(Dat verklaar en beloof ik.)

113. De gezaghebber voert het bestuur, overeenkomstig zijne instructie en met stipte inachtneming van de bevelen des Gouverneurs.

Hij mag, zonder verlof van den Gouverneur, het eiland niet voor langer dan vijf dagen verlaten.

114. Hij is verplicht zijne bediening te blijven bekleeden, tot dat hij het bestuur aan zijnen opvolger hebbe overgegeven, tenzij hem van 's Konings wege gelast of vergund worde

zijne bediening vroeger neder te leggen of hij daarin geschorst wordt.

115. Allen, die zich op het eiland of zijne onderhoorigheden bevinden, zijn aan den gezaghebber eerbied en gehoorzaamheid verschuldigd.

Alle beambten staan onder zijne bevelen.

116. De gezaghebber is verantwoordelijk voor de bewaring der inwendige rust, orde en veiligheid en waakt tegen aanranding van buiten.

Hij heeft het bevel over de aanwezige gewapende magt, politie en schutterij.

117. Hij zorgt voor de getrouwe uitvoering en handhaving der algemeene verordeningen, met wier uitvoering en handhaving hij door den Gouverneur is belast, en der plaatselijke keuren, die door den Gouverneur zijn bekrachtigd.

118. De gezaghebber wordt, zoo noodig, vervangen door een der landraden naar rang van ouderdom.

Oudste landraad is degene, die het eerste aan de beurt van aftreding ligt.

TWEDE AFDEELING.

Van de landraden.

119. De gezaghebber wordt in de uitoefening van het dagelijksch bestuur bijgestaan door twee landraden.

120. De landraden worden door de stemgerechtigde ingezetenen van het eiland voor vier jaren gekozen.

De vereischten om stemgerechtigd of om tot landraad benoembaar te zijn, en al wat verder de verkiezing der landraden betreft, worden voor elk eiland bij koloniale verordening geregeld.

121. Om de twee jaren treedt een der landraden af.

Hij, die ter vervulling eener tusschentijds opengevallen plaats gekozen is, treedt af op het tijdstip waarop degene, in wiens plaats hij verkozen is, moest aftreden.

De eerste rooster van aftreding wordt door het lot bepaald.

122. De landraden leggen voor de aanvaarding hunner bediening, in handen van den gezaghebber, den eed (verklaring of belofte) af.

Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk noch onmiddellijk, onder welken naam of voorwendsel ook, om tot landraad te worden benoemd aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken zal aannemen middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning; dat ik de algemeene verordeningen steeds zal helpen onderhouden en het welzijn van het eiland naar mijn vermogen zal voorstaan.

Zoo waarlijk helpe mij God almachtig!

(Dat verklaar en beloof ik.)

DERDE AFDEELING.

Van den Raad van politie.

123. De Raad van politie bestaat uit den gezaghebber en de landraden van het eiland.

124. De gezaghebber is voorzitter en roept den Raad bijeen, zoo dikwijls hij dit noodig acht of de beide landraden het hem schriftelijk verzoeken.

125. De reglementen van orde voor de vergaderingen der Raden van politie van de verschillende eilanden worden bij koloniale verordeningen vastgesteld.

126. De Raad van politie dient wegens alle zaken, het eiland betreffende, den Gouverneur van berigt en raad.

127. Hij is bevoegd de belangen van het eiland bij den Koning, de Staten-Generaal, den Gouverneur en den kolonialen Raad voor te staan.

128. Hij drijft schouw over alle wegen, straten, wateren, bruggen, dijken, waterleidingen en andere openbare werken des eilands.

129. Hij heeft het opperbestuur over het armwezen en laat zich door hen, die armenkassen beheeren, jaarlijks rekening en verantwoording van hun beheer doen.

130. Hij houdt toezigt over het onderwijs en heeft den vrijen toegang tot alle openbare en bijzondere scholen.

131. Hij is bevoegd plaatselijke keuren te maken nopens alle onderwerpen, de huishouding des eilands betreffende, en daarbij de noodige voorschriften te geven in het belang der openbare orde, zedelijkheid en gezondheid.

De soort en de maat der straf, door de overtreders dier keuren te belopen, wordt bij koloniale verordening bepaald.

132. De plaatselijke keur, door den Raad van politie vastgesteld, wordt door den gezaghebber onderworpen aan de bekrachtiging van den Gouverneur.

133. Indien de Gouverneur, na verhoor van den Raad van bestuur, de plaatselijke keur bekrachtigt, wordt zij, op de wijze bij koloniale verordening voorgeschreven, door den gezaghebber afgekondigd en verbindt allen, die zich op het eiland en zijne onderhoorigheden bevinden.

134. Indien de Gouverneur, na verhoor van den Raad van bestuur, de plaatselijke keur niet bekrachtigt, blijft de afkondiging achterwege.

Indien echter, naar het oordeel van den Raad van politie, een spoed vereischend geval aanwezig is, kan de plaatselijke keur, in afwachting van de beslissing des Gouverneurs,

inmiddels door den gezaghebber worden afgekondigd en verbindt alsdan, totdat zij weder is ingetrokken.

135. De Raad van politie belast een of meer zijner leden met de waarneming der betrekking van ambtenaar van den burgerlijken stand en met het houden der bevolkings-registers.

136. Hij verrigt voorts alle werkzaamheden, hem bij algemeene verordeningen opgedragen.

137. De bevoegdheid tot het maken van plaatselijke keuren voor het eiland Curaçao en onderhoorigheden behoort aan den kolonialen Raad.

De overige werkzaamheden van den Raad van politie worden op het eiland Curaçao verrigt door de collegien of ambtenaren, daarmede bij algemeene verordening belast.

138. De onderverdeeling der onderscheidene eilanden in districten, gemeenten of wijken en de inrigting van hun bestuur, alsmede de algemeene politie van land en stad, worden bij koloniale verordening geregeld.

ZESDE HOOFDSTUK.

VAN HET REGTSWEZEN.

EERSTE AFDEELING.

Algemeene voorschriften.

139. Er wordt in de kolonie Curaçao regt gesproken in naam des Konings.

140. Het burgerlijk regt, dat van koophandel en de burgerlijke regtsvordering, het strafregt en de strafvordering, zoo ten opzichte der ingezetenen als van het krijgsvolk te water en te land en de koloniale gewapende magt, de regts-

pleging in zake van belastingen, het notarisambt, de industriële, letterkundige en kunst-eigendom en het stuk der maten en gewigten worden, zooveel mogelijk overeenkomstig met de in Nederland bestaande wetten, door koloniale verordeningen geregeld.

141. Niemand kan van zijn eigendom ontzet worden, dan nadat bij koloniale verordening verklaard is, dat het algemeen nut de onteigening vordert en tegen voorafgaande schadevergoeding.

Op dit beginsel worden geene uitzonderingen toegelaten dan krachtens algemeene regelen, bij koloniale verordening te stellen, en zonder dat ooit het regt op volledige schadevergoeding den onteigende kan worden ontnomen.

142. Aan de regterlijke magt behoort bij uitsluiting de kennisneming van alle geschillen van burgerregterlijken aard.

143. Geene vervolging tot straf kan plaats hebben dan voor den regter, bij algemeene verordening aangewezen, en op de wijze, bij algemeene verordening bepaald.

144. De burgerlijke dood of de verbeurdverklaring van alle de goederen des veroordeelden kan niet als straf of gevolg van straf worden bedreigd.

145. Geschillen over kiesregt en andere burgerregten staan ter kennisneming van de regterlijke magt, wanneer geen andere regter bij algemeene verordening aangewezen is.

146. Alle vonnissen behelzen de gronden, waarop zij zijn gewezen, en in strafzaken de aanwijzing der algemeene verordeningen, waarop de veroordeeling rust.

Zij worden met open deuren uitgesproken.

De teregtzittingen zijn openbaar, behoudens de uitzonderingen in het belang der openbare orde en zedelijkheid, bij algemeene verordeningen vast te stellen.

147. Niemand kan tegen zijnen wil worden afgetrokken van zijnen wettigen regter.

De wijze, waarop geschillen over bevoegdheid tusschen de regterlijke en andere magten beslist worden, regelen algemeene verordeningen.

148. Behalve in de gevallen, bij algemeene verordeningen voorzien, mag niemand in hechtenis genomen worden dan op regterlijk bevel, houdende de redenen der inhechtenisneming.

Zoodanig bevel moet aan dengene, tegen wien het gerigt is, bij of zoo spoedig mogelijk na zijne aanhouding worden beteekend.

De vorm van het bevel en de tijd, binnen welken alle in hechtenis genomen personen moeten worden verhoord, worden bij algemeene verordeningen bepaald.

149. Niemand mag de woning van een ingezeten tegen diens wil binnentreden, dan op last eener magt, tot het geven van zoodanigen last bij algemeene verordening bevoegd verklaard, en met inachtneming der vormen, bij algemeene verordening voorgeschreven.

150. Het geheim der aan de post of andere openbare instelling van vervoer toevertrouwde brieven is onschendbaar, behalve op last van den regter en in de gevallen, bij algemeene verordening voorzien.

TWEEDE AFDEELING.

Van de zamenstelling der regterlijke magt.

151. De regtsmagt van den Hoogen raad der Nederlanden in koloniale zaken wordt geregeld bij de wet.

152. Er is, onder de benaming van Hof van justitie, een opperste gerechtshof over de gansche kolonie.

Het houdt toezigt op de geregelde afdoening van alle rechtsgedingen en de behoorlijke vervolging van alle misdrijven.

De voorzitter, de gegraduateerde leden en de griffier van het Hof van justitie worden door den Koning benoemd; de voorzitter en de leden voor het leven, de griffier tot wederopzeggens toe.

153. Het openbaar ministerie bij het Hof van justitie wordt uitgeoefend door of namens den prokureur-generaal.

154. De prokureur-generaal wordt door den Koning benoemd, geschorst en ontslagen.

155. Hij is het hoofd van het openbaar ministerie en van de regterlijke en administratieve politie in de gansche kolonie.

Hij vertegenwoordigt den staat, de regering of de kolonie in regten.

156. Behalve in het geval van verklaarden staat van oorlog of beleg, wordt geen doodvonnis ten uitvoer gelegd, dan op last of met voorkennis van den prokureur-generaal en na verkregen magtiging van den Gouverneur.

De Gouverneur verleent die magtiging niet, dan na den hoogsten militairen of burgerlijken regter te hebben gehoord.

157. De voorzitter en de leden van het opperste gerechtshof kunnen tegen hunnen wil door den Koning worden ontslagen:

- 1° bij gebleken ongeschiktheid door meer dan zestigjarigen ouderdom, of door aanhoudende ziels- of lichaamsziekte;
- 2° wanneer zij onder curatele zijn gesteld;
- 3° bij gebleken wangedrag of onzedelijkheid, of bij gebleken grove achteloosheid in de waarneming van hun ambt.

In de beide eerste gevallen wordt het ontslag eervol verleend.

In het eerste geval wordt voor de aanspraak op pensioen geen nader bewijs van de oorzaak der ongeschiktheid gevorderd.

158. Wanneer de Gouverneur oordeelt, dat een der redenen van ontslag, in het voorgaand artikel opgenoemd, aanwezig is, draagt hij, na verhoor van den Raad van bestuur en met toezending van alle de stukken, op de zaak betrekkelijk, het ontslag van den betrokken ambtenaar aan den Koning voor.

Hij stelt den betrokken ambtenaar in de gelegenheid om zijn verweerschrift bij de stukken te voegen.

Hij is bevoegd den betrokken ambtenaar, in afwachting van 's Konings beslissing, te schorsen en in de waarneming van het ambt tijdelijk te voorzien.

De betrokken ambtenaar geniet gedurende de schorsing zijn volle bezoldiging.

Hij kan, op zijn verzoek, in de gelegenheid gesteld worden om zich in Nederland te gaan verantwoorden door toekenning van verlofstraktement en vrijen overtocht.

De Koning beslist over het ontslag.

159. De voorzitter en de gegradueerde leden van het Hof van justitie kunnen door den Hoogen raad der Nederlanden in raadkamer, bij een met redenen omkleed arrest, uit hun ambt worden ontzet:

1°. wanneer zij veroordeeld zijn tot gevangenisstraf; de gevangenisstraf, welke geldboete vervangt, daaronder niet begrepen.

2°. wanneer zij verklaard zijn te zijn in staat van kennelijk onvermogen of wegens schulden zijn gegijzeld.

De prokureur-generaal zendt de stukken, op de zaak be-

trekkelijk, ter vervolging aan den prokureur-generaal bij den Hoogen raad der Nederlanden.

Hij geeft hiervan aan den betrokken ambtenaar onmiddellijk kennis en stelt dezen in staat een verweerschrift bij den Hoogen raad in te dienen.

In het vonnis, waarbij een regterlijk ambtenaar, niet vallende in bovenstaande bepalingen, tot gevangenisstraf (die welke geldboete vervangt daaronder niet begrepen) veroordeeld wordt, wordt tevens zijne afzetting uitgesproken.

160. Elk lid der regterlijke magt, tegen wien, hetzij dagvaarding in persoon of bevel van gevangenneming, hetzij magtiging tot opneming in een huis van bewaring of geneeskundig gesticht voor krankzinnigen, is verleend, of op wien lijfswang is ten uitvoer gelegd, wordt daardoor in zijne bediening geschorst.

Schorsing in de bediening brengt geene schorsing mede in het genot der bezoldiging.

161. De verdere bepalingen nopens de inrigting en de samenstelling der regterlijke magt in de kolonie worden gesteld bij koloniale verordening.

162. De regterlijke magt wordt alleen uitgeoefend door de regters, welke door algemeene verordeningen zijn aangewezen.

Tusschenkomst van de regering in regtszaken is verboden.

163. Vonnissen, door den regter in Nederland of nederlandsche koloniën en bezittingen geweest, en bevelen, door hem uitgevaardigd, mitsgaders grossen van authentieke akten, aldaar verleden, kunnen in de kolonie Curaçao worden ten uitvoer gelegd.

Vonnissen en bevelen, door den regter in de kolonie Curaçao geweest of uitgevaardigd, mitsgaders grossen van authentieke akten, aldaar verleden, kunnen in Nederland worden ten uitvoer gelegd.

ZEVENDE HOOFDSTUK.

VAN DE GODSDIENST.

164. Ieder belijdt zijne godsdienstige meeningen met volkomen vrijheid, behoudens de bescherming der maatschappij en van hare leden tegen de overtreding der strafwet.

165. In de kolonie wordt gelijke bescherming verleend aan alle erkende kerkgenootschappen.

166. De Gouverneur waakt, dat alle kerkgenootschappen zich houden binnen de palen van de gehoorzaamheid aan de algemeene verordeningen en de gestelde magten in de kolonie.

167. De belijders der onderscheidene godsdienstige meeningen genieten allen dezelfde burgerlijke en burgerregten en hebben gelijke aanspraak op het bekleeden van waardigheden, ambten en bedieningen.

168. De openbare eeredienst en godsdienstoefening is aan geene andere beperkingen onderworpen, dan die welke in het belang der openbare orde, rust en zedelijkheid bij koloniale verordeningen en plaatselijke keuren worden bevolen.

ACHTSTE HOOFDSTUK.

VAN DE FINANTIEN.

169. Het beleid der koloniale geldmiddelen is opgedragen aan den Gouverneur en onder zijn toezigt aan den daarmede door den Koning belasten ambtenaar.

170. Het muntstelsel wordt bij de wet geregeld.

171. Geene belastingen worden in de kolonie ten behoeve van het rijk of van de kolonie geheven dan uit kracht en volgens de voorschriften van de wet of koloniale verordening.

172. De tarieven van in- en uitgaande regten en de bepalingen omtrent de groote scheepvaart worden vastgesteld bij de wet.

De overige belastingen worden geregeld of bij de wet of bij koloniale verordening.

173. Geen privilegie in het stuk van belastingen mag worden verleend.

174. Geene koloniale belastingen mogen strekken om den vrijen handel met Nederland en Nederlandsche koloniën of bezittingen te belemmeren of om den handel, de nijverheid of den landbouw der kolonie te bevoorregten boven den handel, de nijverheid of den landbouw van Nederland of de Nederlandsche koloniën en bezittingen.

De baken-, loods-, haven- en andere soortgelijke scheepsongelden zijn dezelfde voor alle vlaggen.

175. Geldleeningen ten laste der kolonie kunnen niet worden aangegaan dan uit kracht van koloniale verordeningen, goedgekeurd bij de wet.

176. Al wat betreft de uitgifte in eigendom of pacht van woeste gronden, het beheer der domaniale bosschen of de uitoefening van andere domaniale regten wordt geregeld bij de wet en, bij gebreke van deze, bij koloniale verordening.

177. De wet regelt de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen.

NEGENDE HOOFDSTUK.

VAN DE GEWAPENDE MAGT.

178. Alle weerbare ingezetenen der kolonie zijn gehouden, in geval de kolonie door eenen buiten of binnenschen vijand bedreigd wordt, tot hare verdediging en, in tijd van vrede, tot bewaring der inwendige rust mede te werken.

Zij worden te dien einde op de verschillende eilanden vereenigd in schutterijen.

De sterkte en inrigting dier schutterijen wordt bij koloniale verordening geregeld.

179. Krachtens koloniale verordening kan worden opgericht eene gewapende politie.

180. In geval van dringenden nood, wanneer de Gouverneur met de Rijks zee- en landmagt, ter zijner beschikking staande, ondersteund door de koloniale gewapende magt, niet voorzien kan in de behoorlijke verdediging, is hij bevoegd, voor zoo ver de hem ten dienste staande hulpmiddelen het gedogen, vrijwilligers en zelfs vreemde hulptroepen tijdelijk in soldij te nemen.

TIENDE HOOFDSTUK.

VAN HET ONDERWIJS, DE OPENBARE GEZONDHEID EN HET ARMBESTUUR.

181. De verspreiding van verlichting en beschaving, vooral daar waar zij het meest noodig is, en de aanmoediging van kunsten en wetenschappen wordt door de regering aanhoudend behartigd.

182. Het geven van onderwijs staat vrij aan een iegelijk, die voldoende bewijzen van bekwaamheid en zedelijkheid levert.

183. Zooveel de middelen gedogen, zorgt de overheid, dat het openbaar onderwijs de verkrijging der allereerste kundigheden onder het bereik brenge ook der onvermogenen.

184. De regeling van het onderwijs op deze grondslagen wordt overgelaten aan koloniale verordeningen en plaatselijke keuren.

185. Het toezigt van overheidswege uit te oefenen over den toestand der openbare gezondheid en al wat betreft de uitoefening der genees- heel- verlos- en artsnijmengkunst wordt bij koloniale verordeningen geregeld.

186. Het aanmoedigen van arbeidszin en het weren van luiheid en lediggang bij de onvermogenende bevolking is een onderwerp van aanhoudende zorg der regering.

Het toezigt over het armwezen en de noodige voorzieningen daaromtrent worden bij koloniale verordeningen en plaatselijke keuren geregeld.

Daarbij wordt in acht genomen het beginsel, dat de bijzondere en kerkelijke liefdadigheid, zoo veel mogelijk, vrijgelaten en bevorderd wordt.

ELFDE HOOFDSTUK.

VAN DEN HANDEL EN DE SCHEEPVAART, DE NIJVERHEID EN DEN LANDBOUW.

187. De Gouverneur moedigt alle takken van volksvlijt, zooveel in zijn vermogen is, aan en doet aan den Koning en aan den kolonialen Raad alle daartoe strekkende voordragten.

188. Aan banken, crediet-vereenigingen en verzekerings-

maatschappijen kan bij koloniale verordeningen octrooij worden verleend.

189. De regering legt zich met al de haar ten dienste staande krachten op de verbetering der middelen van gemeenschap toe.

Het toezigt, van overheidswege op de middelen van gemeenschap te land en te water te houden, wordt bij koloniale verordeningen en plaatselijke keuren geregeld.

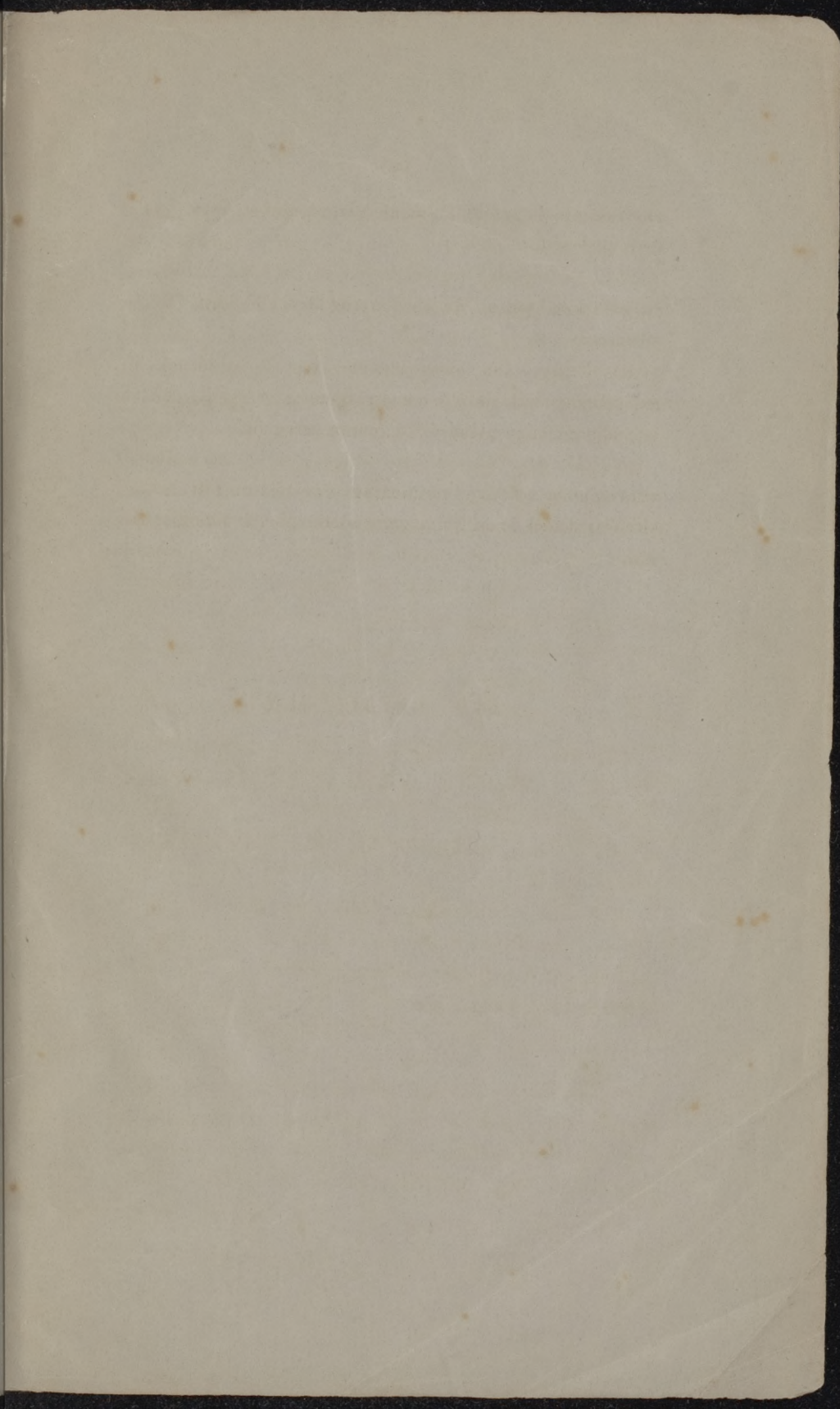
190. De Gouverneur kan, volgens regels bij koloniale verordening te stellen, vergunning verleenen voor den aanleg van werken en de oprigting van ondernemingen van openbaar nut.

SLOT-BEPALINGEN.

191. Het tegenwoordig reglement wordt in de kolonie Curaçao afgekondigd op de wijze bij artikel zes en veertig dezer wet bepaald.

Het treedt in werking op het tijdstip door den Koning aan te wijzen.

192. Alle verbindende verordeningen, die er zijn, op het tijdstip, dat dit reglement in werking treedt, blijven van kracht, tot dat zij door anderen, volgens de voorschriften dezer wet, vervangen zijn.

N 103